

ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНА ТВОРЧЕСКА ИЗЯВА

Постоянен и винаги желан гост на русенския фестивал Мартенски музикални дни е Българската хоровая капела „Светослав Обретенов“. Участието на този отличен хоров състав във фестивала се е превърнало в традиция, свързана с дълбоките следи оставени от негови изпълнения в създаването на русенската публика.

Концертът, който капелата изнесе на 6 април, представлява ново доказателство за творческия възход на колектива, за непрекъснатото разширяване и развитието на неговите изпълни-

ни по съдържание и настроение. На подчертано камерната първа част той противопоставя блестящата и много ефектна творба на К. Орф „Катули карминни“, написана за голям хор, солисти и оркестър. Тази диференциация между първа и втора част дава възможност да се открият и пренесат качествата на капелата от няколко аспекта, съобразно с разрешението на проблемите в отделните творби. Прави впечатление и много удачно съчетаване на автори като Мило и К. Илиев, Пипков и Бритън, при което изпълва сил-

звучност се чувствуваха нюансите на авторското изживяване: пасторална идилличност в „Утриш в полето“, своеобразна лирика във „Вечерна песен“ и философски размисъл в „Среща в мряка“. Направи впечатление и метроритмичната гъвкавост на изпълненията, проявена в третата песен „Жетварска младост“ — характерна е постоянното редуване на различни метроритмични форми.

Вторият състав изпълни Три мадригала оп. 65 от Л. Пяпков и „Три песни за цветята“ от Б. Бритън. Мадригалите на Пяпков са продължение на онези му-

зикална концепция, която е родена в „Оратория на нашето време“, развита в операта „Антигона“ и особено в цикъла песни „Чуждестранни песни“. Композиторът е запознат до съвършенство с изразните възможности на човешкия глас и в последните години създале един нов, съвременен вокален стил, чрез който изразява и трите мадригала: „Жестоко“, текст Б. Божилков, „Любовна нощ“, текст

В. Петкова и „Ноктурно“, текст Ст. Цанев. Хорът се почувствувал дълбоко поетичната атмосфера, наситена с една съвременна чувствителност и образност. Полифоничното гласовождение в „Жестоко“ беше предано с максимално широк дъх и отлично фразирание. Много въздействуваша беше подкрепата особено на ритмичния строеж на мелодията, която е продукт от пълното покритие между текст и музика. Умело волеи от диригента, хористите постепенно градираха различните форми на любовното преживяване, отразени в мадригалите. Съвършен-

ството на формата на „Любовна нощ“ и „Ноктурно“ беше разкрито по неподмитни начини, при което хорът постигна степенуване на звуковата гъста, пълно открояване на всички нюанси в тоновата палитра на автора и пресъздаване на образността и философския замисъл на текстовете.

Много популярните „Три песни за цветята“ от Бритън бяха интерпретирани изключително в поетично-лиричен аспект, а изпълнената на „бис“ песен „Нощни игри“ също от Бритън демонстрира отново богатата динамична амплитуда и лесна се кантителност на хора.

Една от забележителните съвременни музикално сценични творби „Катули карминни“ от Орф оживи и прозвуча в концертно изпълнение на русенския подиум за пръв път. Та откри в пълна сила интерпретаторските възможности на хоровата капела „Светослав Обретенов“. Сложните и специфични вокални проблеми бяха разрешени от диригента и изпълнителите отлично. Хорът прояви всички неосходими качества за един голям и майсторски състав — логично изязна нюансировка, остро ритмично чувство, звуков блясък, техника, ясна дикция и изключителна физическа издръжливост.

Солистите Ст. Марчева и Хр. Каменов възпроизведоха много музикално и изразително вокалните партии на Лебния и Катул. Трябва да отбележим поодкатимата ритмичност и пълното преодоляване на известни технически и интерпретационни трудности у певците Ириша Шивач и Лилия Томов, както и забележителното майсторство на ръководителя на ударната група доц. Добри Палиев.

Концертът на хоровата капела в неговото възбуждане върху публиката показа не само възможностите и постиженията на един пребрисан творчески колектив и на неговия талантлив диригент Васил Анаулов, но очертава нови пътища за развитието на хоровото изкуство у нас.

Блянка АПОСТОЛОВА

тедски качества. Същевременно този концерт ни поднесе и някои много приятни изненади. Преди всичко това беше разделието на капелата на два камерни състава и от друга страна — характерна и начина на подкрепяне на програмата. Явно е намерението на диригента Васил Анаулов да излезе от традиционните редене на концертните програми на нашите хорове — като поредца от концертни по характер и звучене песни, при което е трудно да се постигне стилово еднаквост. Отказвайки се от този принцип за постоянно контрастно съставяне. Анаулов съставя програмата на първата част на концерта изцяло от академични диклични творби, при това еход

но жизнеността и самобитността на българското песенно творчество.

Първият състав от капелата (веднага искам да подчертая, че определената първи и втори състав не са свързани с качествени разлики) изпълни много изцяло, с прозрачна звучност Два сонета от Д. Мило по текст на Ж. Касу. Още тук диригентът изтъкна генералната линия в своята концепция — чистота и продължителност на мелодичната линия и търсене на камерно звучене.

В цикъла „Зелени облаци“ на К. Илиев по текст на Сл. Крапешки още по-силно се изяви склонността на този състав към пресъздаване на тънки лирични настроения. В неговата свежа

В. Петкова и „Ноктурно“, текст Ст. Цанев. Хорът се почувствувал дълбоко поетичната атмосфера, наситена с една съвременна чувствителност и образност. Полифоничното гласовождение в „Жестоко“ беше предано с максимално широк дъх и отлично фразирание. Много въздействуваша беше подкрепата особено на ритмичния строеж на мелодията, която е продукт от пълното покритие между текст и музика. Умело волеи от диригента, хористите постепенно градираха различните форми на любовното преживяване, отразени в мадригалите. Съвършен-